

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XIII.

V Ljubljani, mesca januarja 1909.

Štev. 1.

VABILO na OBČNI ZBOR

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko,
Koroško in Primorsko“,

ki bo

na Svečnico dne 2. februarja 1910 ob pol 10. uri dopoldne
v mali dvorani Mestnega doma v Ljubljani.

SPORED:

1. Otvoritev zbora po predsedniku.
2. Poročilo tajnika in blagajnika.
3. Poročilo preglednikov.
4. Volitev predsednika in podpredsednika.
5. Volitev odbora.
6. Poročilo o stanju čebelarske zadruge v Il. Bistrici.
7. Predlogi in nasveti.

Ljubljana, mesca januarja 1910.

Frančišek Črnagoj, t. č. predsednik.

Predlogi in nasveti naj se pošljejo predsedniku vsaj tri dni pred občnim zborom.

Cenjenim društvenikom in naročnikom!

Po novem letu stavi matica zopet zalego, dasi v začetku v jako majhnem obsegu. To je znamenje novega življenja in delovanja. Enako je tudi s čebelarškim društvom. Prejšnji računi so se sklenili, naročnina za list je potekla. Začne se zopet znova društveno delovanje. Na novo se vpisujejo naročniki, dohodki in stroški.

Kakor vlada v panju pri čebelah najlepši red, tako naj vlada tudi pri čebelarškem društvu. Člani naj bodo čebelice, ki pridno donajajo v društveni panj,

Dolžnost vsakega člana je, da v pravem času poravna udnino in naročnino za „Slov. Čebelarja“. Saj ne stane za celo leto več kot dve kroni. Da pa ne bodo cenjeni člani imeli še poštnih stroškov, namreč za poštno nakaznico 3 h in za znamko 10 h, smo pridejali takoj 1. številki „Slov. Čebelarja“ poštno položnice. Položnice so poštnine proste, ako se na zadnjo prazno stran nič ne zapiše, drugače je pa treba pritisniti znamko za 5 h.

Ob tej priliki prosimo, da se zapiše na *sprednjo stran položnice natančno in razločno poleg svote ime, stan, kraj in pošto*. Označba pošte je zelo važna za redno dostavljanje lista.

Veliko truda in časa se prihrani upravniku, ako se na položnici nad zneskom zapiše besedica „*star član*“ ali „*nov član*“.

Položnice smo priložili brez izjeme vsem, tudi tistim, ki so že plačali. Pretežavno in prezamudno bi bilo za ekspedicijo lista, izbirati naslove.

Člane podružnic prosimo, da če le mogoče plačajo osebno ali kakorkoli pri blagajniku podružnice in mu izroče svojo nepopisano položnico. Tako dobi blagajnik dovolj praznih položnic, ki jih bo rabil med letom. Komur pa ni mogoče plačati pri podružničnem blagajniku, naj popiše položnico in jo odda na pošto. Dotična podružnica bo ravnotako dobila svoj delež.

Podružnice prosimo, da pošljejo imenik svojih članov zadnji čas do konca marca ter razločno zapišejo vsakega člana najprvo ime, potem stan, kraj, pošto, ali je predsednik, tajnik, blagajnik, odbornik in ali je „*star ali nov ud*“. Na zahtevo pošljemo tiskan obrazec.

Občni zbori podružnic naj se vrše v najkrajšem času.

List se ustavi brezpogojno vsem, ki do 1. aprila ne poravnajo udnine.

Društvo razpošilja podružnicam brezplačno lepake za naznanilo shodov in društvena pravila.

Vsa pisma, razun kar spada v področje uredništva „Čebelarja“, se pošiljajo na naslov: „*Slovensko čebelarsko društvo v Ljubljani*“.

Hinko Zirkelbach, t. č. tajnik, blagajnik in upravnik.

Čebelarjevo opravilo v januarju.

Janko Vodopivec, Kamenje pri Gorici.

Mesec januar je pravi mesec miru v čebelnjaku. Kar je veljalo za mesec december, je toliko bolj upoštevati mesca januarja. Narava sama je po svoji

ostri sapi prisilila čebele k miru, ki jim ga ne smemo kaliti. Zabraniti je treba čebelam izlet s tem, da panjem obsenčimo žrela pred solničnimi žarki.

V nižinah in toplejih južnih krajih so čebele izletavale ves pretečeni mesec in se sproti očistile.

Čebelarji, ki imajo kak miren kraj, bodisi suho, zračno klet, podstrežje ali sploh kak temen, snažen prostor, stori svojim čebelam veliko dobroto, ako prenesejo svoje panji vanj. Tu bodo zavarovane ves čas miru pred vsemi zunanjimi kvarljivci: pred raznimi pticami, vetrom, snegom in solničnimi žarki, ki so v južnih, jasnih krajih najhujši čebelni sovražniki. Kdor bi pa prenesel čebelne panji v zaprt prostor, mora si zapomniti, da ti ne smejo biti nikdar zaprti pri letalnici. — Čebele morajo imeti vedno odprto panjevo žrelo, drugače je nevarnost, da se zaduše. Marsikdo je tako zaprte panji postavil v zaprt prostor, a se je pri pregledovanju začudil, ko je dobil večino zadušenih. Vzrok je navadno ta, da stare in oslabele čebele hočejo vsled bolezni iz panjů, a ker ne dobé odprtine, begajo po panju, tako da se vse čebele prično zbegane gibati in šumeti, kar provzroči pogin vsega ljudstva. Torej bodi panjevo žrelo prosto!

V tem mescu potrebujejo čebele le malo vode, radi tega prestanejo prav lahko brez izletavanja. Ako bi pa pričele v kakem panju močno šumeti, kažejo s tem, da so žejne. Kdor ima le kranjiče, ali panji brez napajalnikov, napoji čebele najlaglje, ako položi pest stisnjene in dobro namočenega mahu v morni vodi na panjevo brado. Ko so popile, ga zopet zmoči.

Ako bi pa pričele vse čebele v zaprtem prostoru močno šumeti, bi bilo to znamenje, da jim primanjkuje zraka; tedaj je treba odpreti okna ali vrata; to pa zjutraj ali zvečer.

Brezmatičnih panjev ne trpi pravi čebelar niti v tem mescu, ker ti nimajo nikdar pravega miru, kar provzroči, da čebele nepotrebno jedó in jih vsled tega gotovo napade griža. Ako so na prostem, se pa vsled nepotrebni izletov njih število tako zmanjša in tako oslabé, da so pozneje brez vrednosti in včasih še nevarne za matico novega panjů, kamor jih pridružimo. Torej je na katerikoli ugoden način čim najhitreje rešiti take osirotelce.

Spomni se, čebelar, da te čaka spomladi, ko se ti čebele namnože, obilno dela; radi tega se poprimi že v tem mescu raznih opravil. Ne odlašaj popraviti in pripraviti okvirjev, osnažiti panjev voščenin in druge nesnage. Pokvarjene ali okrhane panji popravi. Ako se ti zdi število panjev premalo, priskrbi si novih, tako da boš preskrbljen ob rojitvi. Previdnemu čebelarju ne sme primanjkovati praznih panjev; radi tega si začasa izbere primerne deske, da se mu dobro ustojé in posušé. Sploh pa vsak posameznik vé, kaj mu bo spomladi treba.

V zimskih večerih prebiraj čebelarški knjigi slavnega Antona Janša — „Popolni nauk o čebelarstvu“ in „Razprava o rojenju“ — če jih imaš, sicer si jih nemudoma naroči pri založniku I. N. Babniku v Dravljah, pošta Št. Vid nad Ljubljano. Obe knjigi staneta broširani 3 K 20 v., elegantno vezani 4 K. Če ne zmoreš vsega obenem, kupi jih posamezno: „Popolni nauk“ stane broširan 2 K, vezan 2 K 40 v., „Razprava“ pa 1 K 20 v., oziroma 1 K 60 v.

Zavednega čebelarja brez teh knjig si niti misliti ne morem. Lakmayerjevo knjigo imaš že itak; le glej, da ne bo ležala zaprašena v kakem kotu, temveč jo pridno preberaj v svoj prid!

„Slovenski Čebelar“ naj ti bo čebelarski evangelij; radi tega obnovi brez odloga naročnino, ako nisi tega še storil.

Čebelarski učitelj.

Tom. Kurbus, Slivnica pri Celju.

Mnogoletna opazovanja napotila so me k temu članku. Podam ga v razsojevanje uredništvu, ki mu naj še kaj dostavi po svoji volji ali poljubno črta. Vsak učitelj naše stroke naj ga pa sprejme tako blagohotno, kakor ga pišem. Strokovnih učiteljev imamo zdaj že mnogo; pred desetimi leti bi jih zaman iskali.

Pred leti sem se udeležil iz gole radovednosti čebelarskega predavanja. Bil sem presenečen in koj potem tudi postal čebelar. V okolici enega najlepših slovenskih trgov trdil se je nedeljo popoldan čebelarski učitelj ter z ubčudovanja vredno potrpežljivostjo družil čebelna ljudstva iz navadnih panjev v panji s premakljivimi sati in jih vzimoval. Niso prišle zaman se čuditi napredku čebelarstva tudi tržke gospodične. Po končanem delu povabil nas je hišni gospodar, premožen kmet, na košček rženega kruha in kupico domačega vina. Teknilo nam je vsem, tudi našemu učitelju, ki je več kot dve uri pridno delal. Zahvalivši se za gostoljubnost, vračamo se o mraku v trg. Na potu srečamo dva naša domačina, precej natrkana kmetska fanta. Tedaj postoji naš učitelj in pravi: „Glejte razliko med vami, ki ste se skoraj cel popoldan zanimali za pridno čebelo, in tema dvema. Če bi čebelarstvo nič ne koristilo nego samo to, da vas ob nedeljah in praznikih odvrača od gostilen, bilo bi to dovolj“.

Slišal sem kasneje več učiteljev; ta je bil bolj strokovno, drugi bolj praktično, po navadi pa obojestransko izobražen. Našel sem pa tudi napake, katere hočem tu navesti. Kakor sem že zgoraj rekel, naj se mi to oprostí. Res, da sem umen čebelar, vendar si nikakor ne domišljudem, da sem učitelj učiteljev. Sicer se pa človek nikdar ne izuči.

Čebelarski učitelj, stopivši v uljnjak čebelarja novinca, naj le malo ali prav nič ne graja, a če misli, da je zadnje umestno, mora najti prave besede. Čebelar je napravil lep red, vse je snažno, ocedeno; sam ima veselje s svojim začetkom.

Tedaj pa pride mož-strokovnjak, ki z enim mahom podere to, kar je on z veseljem in trdom postavil. Čebelarski učitelj ne sme nikdar biti malenkosten. On mora koj po uljnaku spoznati gospodarja teh muh. Nekateri prenaša grajo, vsak pa ne. Mnogo boljše je bodriti in dajati pogum.

Najmanj se mi pa dopada, če učitelj le en panj hvali in priporoča. Ta je edini, vse drugo je za nič. Kakor imamo različnih sistemov, tako in bolj so še različni ljudje. Enemu se dopada ta, drugemu drug sistem. Svojeja se

privadi, ga po večletni praksi pravilno opravlja ter ima krasne uspehe. Takemu naj pusti učitelj prosto roko. Seveda je drugače, če si kak začetnik kaj novega umisli. Tam naj učitelj previdno ravna, da ga obvaruje škode ter ga pripelje na pravo pot — če se sploh dá. Saj najdemo na čebelarških razstavah mnogo takih novotarij, ki jih je rodila bujna fantazija, a za čebelarstvo so prava — neumnost. Izumitelj je pa zelo ponosen na svojega revčka ter se mu še potem ne dani, ko je premovanje končano.

Kakor se temu gozdarju dopadejo mecesni, onemu hrasti, tretjemu smreke, kakor sadi ta vinogradnik silvanca, drugi rilčka, tretji šipona v enaki legi, tako je ta čebelar vnet za nemški, drugi za dunajski, tretji za Drory-jev panj i. t. d. Kakor ima eden ali drugi gozdar lep gozd, kakor pridela ta ali oni vinogradnik v normalnih razmerah dobro kapljico, tako bo tudi vsak čebelar prišel na svoj račun. Vsak doseže cilj, akoravno hodi po drugi, vendár njemu bolj prikladni poti.

Predavanje naj bo, če le mogoče, praktično; besede jedrnate, brez vsakih fraz. Naslanja naj se na druge panoge kmetijstva; takih prilik se najde mnogo. Če ni mogoče predavanja opirati s prakso, naj isto ne bo predolgo, ker se poslušalci utrudijo ter je uspeh neznamen. Učitelj naj raje odgovarja vprašanjem.

Naš učitelj pa naj tudi ne bo štafaža gotovim ljudem. „Tega ali onega potovalnega učitelja so že naši ljudje slišali,“ pravi odbor. Poizkusijo s čim novim ter povabijo učitelja čebelarstva. Ta govori tam, da izpopolni vsopred. Potem se začne veselica, ples in še kaj drugega; čebelarstvo pa ni trohice pridobilo.

Ko prihajam h koncu, moram še povedati, da podava vsak učitelj čebelarstvo na svoj način. Ako se mu je le posrečilo dobiti poslušalce za umno in napredno čebelarstvo — storil je dovolj.

Dostavek urednika. V uvodu pravite, gospod Kurbus, da naj kaj črtam, ali kaj dodam. Kakor vidite, črtal nisem ničesar, ker je vse, kar ste povedali, popolnoma umestno. Dodati pa bi imel k temu važnemu vprašanju nekaj nasvetov o enotnem postopanju čebelarških učiteljev, ali ker bi se ta dodatek preveč raztegnil, za to številko pa že prostora primanjkuje, naj odložim to za eno prihodnjih števil.

=====

Izguba matice v zimi.

Iv. Jurančič.

Mislil sem, da sem z oktobrom končal za tekoče leto vsa, tudi najzadnja opravila pri čebelah, pa slučaj mi je naložil še nekaj celo nepričakovanega. Ravno zadnji dnevi leta 1909 so mi v spomin poklicali stari, a resnični pregovor: Kdor dolgo živi, temu se marsikaj pripeti. Že letošnja zima je nekam čudna, da take ne pomnim. Razun par slučajev, ko je bilo mrzlo -5° do -8° R, je temperatura vedno nad ničlo. Dne 24. decembra, kakor pri nas pravimo „na sveti post“, je bilo prav toplo, namreč $+12^{\circ}$ R. Vsi smo hodili bosí zunaj in okoli čebelnjakov. Čebele so splošno izletele, bilo

je šumenje, kakor kak aprilov ali majev solnčni dan. Sicer je ta prikazen nekaj jako redkega, ker v tem času je navadno najhujša zima, in za čebele bi naj bil to čas najtrdnjega počitka, zatorej jim to nikakor ni bilo v prid. Ravno ta neumestna gorkota čebele zmoti, da začnejo nastavljeni zalego, vsled česar jim je pozneji mrzli del zime, kateri gotovo ne izostane, tem bolj pogubljen.

Slučajno se je ravno ta dan razvažala gnojnica po sadovnjaku. Čebele so jo takoj zasledile in v obilnem številu srkale. To nam pove, da imajo ljudstva že zalego, sicer bi ne iskale vode.

Ko so čebele tako živahno letale, mi ni kazalo drugega, nego vse ovire: deske za obsenčenje in mreže proti mišim pri žrelih odstraniti ter jim izhod in vhod kolikor mogoče olajšati. Med tem veselim vrvenjem so se že čez nekaj časa pri nekaterih žrelih prikazale tuje čebele, ki so silile v panji; in kdor dobro opazuje, bo na večjem čebelnem stališču pri vsakem izletu in ves čas, dokler ni izdatne paše, opazil take posamezne vsiljivke — kradljivke.

Pri nadaljnem zunanem opazovanju pridem do nekega panjů, ki se ni prašil, a na bradi najdem — mrtvo matico. Prvo vprašanje mi je bilo: Kaj naj to pomeni, kaj je vzrok? Ko bi zamudil menda kake pol ure ali le par minut, čebele bi jo vrgle na zemljo, in celi dogodek bi mi ostal prikrit do pomladi. Na noben način si nisem mogel pojasniti, kaj zamore biti temu krivo, ko je bila matica šele dve leti stara, skozi celo poletje rodovitna in bila videti telesno še prav dobro ohranjena. Po glavi so mi rojili vsi mogoči slučajji: Ali je v pozni jeseni kaka tuja mlada matica zašla v ta panj? Ali je ljudstvo matico zamenjalo brez moje vede ter staro šele zdaj odstranilo? itd. Po nobeni poti nisem prišel do jasnosti; naposled mislim, ko je vendar dr. Dzierzon večkrat kak panj v najhujši zimi popolnoma razdeval povodom proučavanja zimskega življenja čebel, in po njegovi trditvi take skrajne operacije niso imele kakih posebno hudih posledic, zakaj bi pa jaz enkrat ne poizkušal — vsaj iz poučnega namena — tudi ene take zimske operacije. Ker je, kakor že omenjeno, toplomer kazal $+12^{\circ} R$ v senci, me je tem manj skrbelo. Odprl sem torej panj ter vzel sat za satom vun do zadnjega. Pri tem se je pokazalo sledeče:

1. Čebele so bile še precej združene v gručo v spodnji vrsti satov, a so bile nemirne ter so močno šumele; na zgornjih satih jih je bilo le malo.

2. Satovje je bilo jako lepo; zgornji so bili do male izjeme posameznih celic celo polni pokritega medu. V spodnji vrsti je bila le zgornja četrtina vsakega sata z medom napolnjena.

3. Kakor se razvidi iz ravno povedanega, so čebele dozdej še celo malo použile, ker približno toliko zaloge pustim vsakemu ljudstvu pri ozimovanju.

4. Med vsemi čebelami sem zapazil tudi enega trota.

5. Pri najskrbnejšem pregledovanju ni bilo najti matice, in ne ene celice zalege.

6. Na dnu je bilo kakih 20 mrtvih čebel brez voščenega droba.

To je tedaj notranja slika tega panjů. Seveda vzrok matičine smrti mi še zdaj ni jasen. Računal sem, da bi bilo najbolje, to ljudstvo takoj kakemu drugemu pridružiti, vendar stvar še ni bila popolnoma zašesljiva. Med tako gosto sedečimi čebelami se namreč težko matico najde, mogoče sem jo prezrl, oziroma se mi je skrila. Zato sem zložil vse zopet v panj, zabeležil ta dogodek

na vratice, mrtvo matico pa sem djal zunaj za šipo v medišče, da me že ta pri vsakem pogledu opozori na nepravilnost. Ko v tem času ni pričakovati še enkrat primerne trenutka, da bi se zamoglo panji odpirati, zato sem nameraval vse tako pustiti do prve pomladi.

Proti večeru omenjenega dne sem opazoval isti panj dalje. Znotraj je bil močen šum, pri žrelu so bile čebele nemirne, dočim so bili vsi drugi panji že mirni. Notranji nemir je povzročil toliko gorkoto, da se je v poznem mraku za peščico čebel vsedlo pred žrelo, ki so istotako bile nemirne. Zdaj sem bil seveda popolnoma prepričan o brezmatičnosti, in škoda se mi je zdelo, da ga nisem takoj združil.

Drugi dan je bil božični praznik in bilo je ravno tako toplo. Čebele so zopet izletele, a še bolj, ker prejšni dan je bil nekoliko vetroven. Mislil sem zopet na združevanje osirotelega panjů, a zaradi velikega praznika sem še dalje odložil. Naslednji dan 26. december je bil sicer oblačen, vendar še precej topel in miren. Čebele dotičnega panjů so bile vedno bolj nemirne ter so glasno šumele; niso bile več v gručo združene, temveč so se raztresle po vsem satovju. Popoldne se pripravim na delo. Sate vzamem vse iz panjů, pridenem dva s čebelami vred v oni panj, kamor sem hotel brezmatične pridružiti, druge pa izostalih satov pometem v isti panj ter ga hitro zaprem. Zdi se mi, da je bilo celo delo v četrt uri gotovo, čebel se pa ni izgubilo menda 10, tako mirno so jih sprejele. Čebele niso silile nazaj v prejšnji panj, temveč vsaka je rada šla v novi dom; le tuintam je katera posedala, kakor kak brezdomovinec. V novem panju se ni opazilo sploh nobenega napadanja. Zvečer je združenec še šumel nekoliko bolj od ostalih panjev, drugi dan pa je bil miren ter se v obnašanju ni razločeval od drugih.

Satovje brezmatičnega panjů sem shranil; bilo je še dobrih 10 kg medu. Opazil pa sem takoj, da so čebele v tem kratkem času brezmatičnosti, t. j. od 24. do 26. decembra neprimerno veliko porabile. Cenil sem najmanj na $\frac{3}{4}$ kg; kar bi v zimskem času moralo zadostovati najmanj za poldrugi mesec. V tem nemiru čebele seveda več použijejo, ker se noč in dan mučijo ter vsled neprestanega šumenja veliko snovi izpuhtijo; nekaj pa so najbrž tudi tuje odnesle, ker takega reveža hitro izsledijo.

To moje opravilo, ki se je vršilo v tako nenavadnem času — zakaj proti koncu decembra še res nisem nikdar tako globoko v čebelno življenje posegel — je imelo približno sledeči uspeh: 1. Prihranil sem kakih 10 kg medu, katerega bi brezmatično ljudstvo do pomladi gotovo do malega porabilo. 2. Se bodo čebele ohranile krepkeje, v brezmatičnem stanu pa bi se do pomladi vsled nemira in temu sledeče griže popolnoma izmučile; nad polovico bi jih pa itak umrlo. 3. Sem preprečil enega trotarja, katerega bi se imel trdno nadjati že v zgodnji pomladi. 4. Kar je pa najvažnejše, sem pogledal enkrat tudi v zimskem času v notranje življenje čebelnega ljudstva, kar je gotovo velike važnosti v čebelarski praksi.

Kar človek iz lastne izkušnje zna, to velja!

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: november 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	—	30	30	20	—	—	80	16	—6	5 ⁴	11	9	—	10	7	13	17
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kranj	—	—	—	25	12	10	—	—	47	18	—12	2	—	4	—	12	5	13	3
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	—5	5 ⁸	3	5	3	11	9	10	13
Metlika	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	—7	4	4	11	5	12	18	—	28
Nabrežina	—	—	—	30	15	15	—	—	60	22	0	10 ⁸	22	9	—	7	4	19	25
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	20	—	25	—	—	45	17	—10	4 ⁷	5	10	—	16	5	9	16
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	15	15	10	—	—	40	18	—2	8 ⁵	2	8	4	17	7	6	28
Sv. Duh na Ostrem vrhu	—	—	—	35	55	35	—	—	125	13	—7	3 ³	4	3	4	16	11	3	—

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza.

Ilirska Bistrica. V prvi in drugi tretjini je bilo nekaj dni, ki so dovoljevali polet čebelam, v tretji pa je nastopilo zimsko vreme z jasnimi dnevi in nizkimi temperaturami. Burja je le malo zadihala v začetku tretje tretjine, da je napravila vreme. Žnideršič.

Kranj. V prvi tretjini novembra je bilo bolj oblačno, drugo deževno, tretje lepo z mrazom do -12° . Čebele se niso mogle prašiti, le posamezne so se včasih prikazovale. Moj panj na tehtnici nima druge posebne odeje, kot sem zadnjič omenil, ter sedi prav mirno. Ako bo ta način prezimljenja ugoden, potem od te vrste panjev ne zahtevam ničesar več. Edino to je, da se ne more naložiti v sklad, zato se pa lahko postavi kar na prosto, in čebelnjaka ni neobhodno potrebno. Nadalje ima veliko prednost, da se v tak panj lahko vsadi po dva ali celo tri slabiče posamezno, in ni treba rezervnih matic vzgajati posebej; pred glavno pašo pa se slabiči združijo v močno ljudstvo s tem, da se odstranijo ločilne deske. Konjedic.

Ljubevč. V tem mescu so čebele vsled nizke temperature mirno počivale v svojem zimskem bivališču. Izletovale so le malo, in ako bo zima tako ugodna kot v tem mescu, se nam je nadejati jako ugodne prezimitve.

Št. pl. Premerstein.

Podgorje. V mescu novembru so čebele v prvi tretjini še nekaterikrat, a slabo izletavale, v drugi pa je vladal stalen dež, v tretji pa mraz do 10° C. Poraba zaloge je bila minimalna. Od 14. vlada mir okrog čebelnjaka.
Sallath.

Struge. V tem mescu je bilo še toliko gorko, da so čebele dva dni še precej izletavale; dne 13. je še tuintam katera prinesla obnožino. Druga tretjina je bila deževna; proti koncu te, kakor v začetku tretje je pričel naletavati sneg, tako da je nastal proti koncu mesca že precej občuten mraz.
Meglen.

Čebelarski shodi v pretečenem letu.

V pretečenem letu je bilo nad trideset čebelarskih shodov po Kranjskem, Koroškem in Goriškem ter enodnevni tečaj v Ilirski Bistrici. Zanimanje za napredno čebelarstvo narašča od leta do leta. V marsikaterih krajih je pa čebelarstvo že tako napredovalo, da si pred nekoliki leti kaj takega niti misliti nismo mogli. Največji napredek se kaže v krajih, kjer imajo svojo podružnico in je med njimi par unetih čebelarjev, koji s svojim vzgledom še ostale napeljujejo k napredku. Zelo mnogo so pa pripomogli k tolikemu napredku čebelarski shodi s predavanji. Res je, da se v dveh urah nemore vse povedati, a zbudi se vsaj zanimanje. Marsikaj koristnega in poučnega smo se pa vendar pomenili na vsakem shodu.

Obisk je bil skoraj po vseh shodih zelo zadovoljiv. To priča, da so naši čebelarji zavedni in željni pouka. Zelo napredno čebelari „Logaška podružnica“. Največ shodov je pa priredila „Novomeška podružnica“, koja se sploh zelo zanima, da bi v svojem okraju povzdignila kolikor mogoče napredno čebelarstvo. Kupčija cvete najbolj na Gorenjskem, Ilirsko Bistriškem okraju in Ljubljanski okolici. Zelo napredno čebelarstvo sem našel ob Kolpi.

Precej slabo bo uplivala vlanska slaba letina na napredek čebelarstva. Toda to nas ne sme uplašiti. Ravno pretečeno leto nam je pokazalo, da se moramo na vsak način, ako hočemo imeti dobiček od čebelarstva, poprijeti čebelarenja s premakljivim satovjem. Zabraniti moramo preobilo rojenje posebno moramo preprečiti nuke.

Kdor je vlani junija med iztrčal in je s tem zabranil nuke, je imel dosti medu v jeseni za črez zimo in ga bo še kak kilogram prodal. Kdor je pa pustil, da so mu še enkrat porojile, je bil pa v jeseni popolnoma suh.

Če je kateri pregovor v čebelarstvu resničen, je gotovo resničen sledeči: „Dosti rojičev — dosti mrličev“. Letošnje leto se hočemo na raznih shodih pomeniti, kako bi bilo med našimi čebelarji najlažje vpeljati premakljivo delo. Opozarjam pa že sedaj na gosp. Žnidaršiča „eksportni panj“. Poizkusil bom ustanoviti še nekaj novih podružnic in tudi stare hočem obiskati ter jim z raznimi pripravami pokazati prednosti naprednega čebelarstva.

Predvsem je pa potrebno opozoriti čebelarje na čebelarsko zadrugo. Koliko čebelarjev je ravno vsled tega, ker niso vedeli, kje bi kupili med, prišlo v veliko nesrečo, ker so kupili slab med. Tudi našo kupčijo s čebelami bo zadruga povzdignila. Poštenim čebelarskim trgovcem se prav nič ni potreba bati zadruga, ker ona jim ne bo konkurirala, ampak jih bo le podpirala. Sploh imamo še prav mnogo storiti za zboljšanje našega čebelarstva.

Vse podružnice in tudi posamezne čebelarje, kjer še ni podružnic, pa prosim, da mi naznanijo, ako žele predavanj in naj mi tudi naznanijo, o čem žele predavanja. Naznaniti mi morajo pravočasno, da si vem porazdeliti. Vsem pa želim, da bi imeli boljšo letino kakor je bilo pretečeno ter jim kličem s čebelarskim pozdravom na veselo snidenje.

A. Likozar, nadučitelj v Ljubljani.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje. Na tehtnici imam opazovalni panj ter sem opazil nekaj, kar si ne morem tolmačiti. Tehtnica je namreč kazala, da so čebele v toplejšem času več použile kot v mrzlem, pa sem večkrat bral, da v mrazu več porabijo, ker z obilnejšo hrano producirajo potrebno gorkoto. (L. K. v K).

Odgovor. Natančna opazovanja so pokazala, da čebele v hudem mrazu res znatno več porabijo kot v toplem času; posebno pater Schachinger (Šahinger) se je več let bavil s tem raziskovanjem ter naposled določil pravo razmerje med množino čebel in množino použitega medu. Vi pa pri tehtanju niste upoštevali vlage, katere se je napil les panj in jo vsrkal nepokriti med. Posebno letošnje pozno jesen je bilo zelo deževno in zrak je bil tako vlažen, da so celo tobakarji komaj mogli kaditi, tako se jim je tobak navzel vlažnosti. Ni čuda torej, da se je napel tudi les in je bil vsled tega težji, a Vi ste mislili, da čebele skoraj nič ne porabijo, medtem ko je v suhem mrazu tehtnica pokazala veliko večjo uporabo, v resnici pa se je le usušil les.

VIII. odborova seja

dne 27. decembra 1909.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Deželni odbor je poslal društvu v presojo pritožbo nekega čebelarja proti županstvu zaradi ukazane premestitve njegovega čebelnjaka. Sklene se dežel-nemu odboru priporočiti, naj ugodi pritožbi, ter so se sestavile točke, s katerimi se utemeljuje priporočilo ugoditve.

Odbor ne odobrava oblike I. N. Babnikovega članka „Med in njega poraba kot živilo in zdravilo“, priobčenega v 12. številki „Čebelarja“ l. 1909. Dasi je spis po vsebini izvrsten, je postal s tem, da se koncem priporočila specijelno

med gosp. Babnika in sicer kot garantirano čist, pravi inserat. Inserati pa spadajo med inseratni, ne v uredniški del, zato društvo, oziroma glavni odbor ne more prevzeti nikake odgovornosti glede medu gosp. Babnika, kakor tudi ne more priporočati posameznih tvrdk, ker s tem se čutijo lahko zapostavljene „Čebelarstva zadruga“ in dr. — Urednik pojasni, da gosp. Babnik ni pristavil koncem članka svojega naslova, ampak zadnja vrstica v rokopisu se glasi: *To garancijo daje* brez zaključne pike ali dvopičja. Ta fragment je popolnil urednik v tiskarni v naglici s popolno firmo gosp. Babnika, iz česar je razvidno, da gosp. Babnik ni kriv, če je postal iz njegovega, kakor rečeno, izvrstnega članka — inserat.

Glavni občni zbor se določi na Svečnico dne 2. februarja ob 1/2 10. uri dopoldne v mali dvorani Mestnega doma v Ljubljani.

Določi se honorar sotrudnikom in potnina revizorjema.

Iz Slovenskih goric. Novejši čas nam dovolj potrjuje, kako se dobro blago lahko proda. Naši čebelarji, kolikor mi je znano, so že vsi med poprodali, in kupci se še vedno oglašajo. Ako ima še kdo kaj medu, naj naznani v „Čebelarju“ in v drugih časnikih, da se bodo kupci vedeli ravnati. Vsak pa naj skrbi v lastno korist, da bo med zrel, popolnoma snažen in zanesljiv glede pristnosti, da si zagotovi trajne odjemalce.

Iv. Jurančič.

Z Roba pri Vel. Laščah. Dovolite, gospod urednik, da Vam tudi jaz na kratko nekaj poročam z našega prijaznega hribčka. — Poslušajte naprej, kako sem postala čebelarka. Naš gospod učitelj si je nabavil „muhe“, ki pikajo in sladki nektar nabirajo. Jaz seveda sem se nekdaj takih muh zelo bala. Ko so bile pa pri hiši, sem se živalice privadila in zmirom sedela pri njih ter z veseljem opazovala, kako prinašajo raznobarne bisagice domov. To Vam povem, ko je izletel prvi roj, sem imela dela več kot odveč — — —. Še isto leto sem bila toliko srečna, da sem dobila za svoj godovni dan panj čebel v dar. Tako sem torej postala čebelarka. Ko se je potem pretečeno leto ustanovila čebelarska podružnica pri nas, so me čebelarji vsprejeli kot članico. Še isto leto mi je omenjeni panj „narastel“, da letos prezimujem 4 družine. Kako jih imam rada, Vam ne morem popisati, saj so pa tudi pridne! — In še nekaj izvanrednega: Pri nas imamo krasno zimo. Na sveti dan so zelo silile čebelice iz panjev; zato sem jim oddelala žrela. Povem Vam, da je bilo ta dan tako življenje pri čebelnjaku kakor najlepši dan v maju. Čebelice so se

lepo prašile; in kaj vidim opoludne! Prinašale so rumeno in rjavo obnožino domov. Torej 25. decembra 1909 čebelice s svežo obnožino! Nepopisno veselje za me! Rada bi bila dala donašalkam obnožine rdeče „štumfke“, pa so jo upihale — —. Dva dni potem je bilo tudi videti čebelice z obnožino na resju in 3. januarja sem jih zopet videla prihajati z obnožino domov. Dal sv. Ambrož, da bi bilo o Veliki noči tudi tako! Dal tudi, da bi moje ljubljenske srečno prezimile, potem Vam hočem še kaj poročati, ako boste hoteli poslušati!*) S čebelarskim pozdravom: Franja, čebelarka z Roba.

*) Kdo bi ne poslušal tako ljubkega pripovedovanja! — Op. uredn.

† **Janez Bizjak** iz Kamenj na Goriškem je umrl dne 24. decembra p. l. Bil je vnet čebelar in stalen naročnik „Slov. Čebelarja“ že od prvega začetka. Ponosen je bil na vse letnike vezanega „Čebelarja“. Čebelaril je s premakljivim satovjem. Sledil je z vso vnemo napredku umnega čebelarstva. Zato se je, če je le mogel, udeležil tudi čebelarskih shodov in predavanj. Lahka mu zemljica!
Janko Vodopivec.

Obnožina o Božiču. (Glej tudi današnji dopis z Roba!) Gosp. Ločniškar je pisal „Čebelarju“ z božičnih počitnic iz Medvod: „Danes, t. j. 25. decembra 1909 sediva z očetom doma pri čebelnjaku in vidiva čebelico, ki je prinesla še obnožje. Bilo je rumenkasto, in oče pravijo, da najbrže z rese. Čudno, ne?“ Res čudno, tako čudno, da se bodo še stari očanci, ko bodo to brali, čudili.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica na Robu pri Vel. Laščah ima v nedeljo dne 16. januarja po službi božju (to je po 11. uri) svoj redni letni občni zbor v šoli. Čebelarji, v združitvi je spas, zato vsi na krov! Čeprav je bilo pretečeno leto za vas precej neugodno, ne upognite glav in pridete polnoštevilno na

občni zbor! Vabijo se tudi oddaljeni čebelarji, da prihite v naš krog. Tudi neudje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

Škofjeloška podružnica. Bliža se čas občnih zborov naših podružnic, nekatere bolj pridne so jih pa že opravile. Naj bi se pri letošnjih občnih zborih oziralo na članek „Nekoliko statistike“ v 6. številki „Čebelarja“ lanskega leta, ki ga je spisal gosp. Niko Sallath. Res, nekoliko statistike bi bili prav potrebni — najlaglje bi se to izvršilo potom podružnic — ker le potem bi imelo osrednje društvo jasen pregled v rokah, kar je za popolno organizacijo neobhodno potrebno. Pa tudi za „Čebelarsko zadrugo“ bi bila taka statistika velike vrednosti. Jaz nameravam za letošnje leto v naši podružnici vpeljati tako statistiko in sicer pri občnem zboru podružnice. Zato že danes opozarjam vse člane naše podružnice, naj si za letošnji občni zbor napravijo čisto priprost zapissek, namreč: koliko ste imeli vzimljenih panjev (plemenjakov), potem število rojev, koliko nemških, francoskih, kranjskih ali drugih panjev, kar naj bi na dan občnega zbora odboru izročili. To bi bilo za vsakega člana brez vseh stroškov; le nekaj dobre volje je treba. Kdor je sam zadržan priti na občni zbor, naj da listek sosedu-čebelarju, da ga ta odda. Čebelarji naše podružnice, storite to! Če se drugi obotavljajo, začnimo mi, potem bo že šlo, ker: Besede le mičejo, zgledi pa vlečejo. Vsak naj prebere članek v 6. številki lanskega „Čebelarja“ in potem sestavi zapisnik. Občni zbor naše podružnice se bode vršil v drugi polovici mesca februarja, kar se bode že pravočasno v „Čebelarju“ objavilo. Ta mesec se iz gotovih vzrokov ne more izvršiti. Toliko v vednost. — Odborniki naše podružnice se tem potom vabijo v nedeljo dne 23. januarja k seji k gosp. Ignaciju Guzeltu. Na dnevnem redu so zelo važne stvari, zato naj se gotovo vsi udeleže te seje. Seja se vrši ob 3. uri popoldne. Matej Vidmar, tajnik.

Čebelarska podružnica za Grahovo ob Bači ima svoj občni zbor v nedeljo dne 23. januarja ob 3. uri popoldne v ljudski šoli s sledečim vsporedom: 1. Predsednikov nagovor. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Pregledovanje računov. 5. Volitev odbora. 6. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

STAJERSKE PODRUŽNICE.

Podružnica pri Sv. Juriju ob Ščavnici ima svoj občni zbor v nedeljo dne 16. januarja po večernicah v gostilni M. Trstenjaka. N e m e c, tajnik.

Podružnica za Celje in okolico. V kritičnem času, to je v pomladi, posebno ob času rojenja pridejo cenjeni udje v tisočere stiske in med temi je večkrat na prvem mestu pomanjkanje okvirjev, oziroma okvirnih deščic. Podružnica je naročila letos večjo množino takih deščic iz tovarne in jih je dobila radi tega po znižani ceni. Tudi vožnja pride na posamezne ceneje, ker je bila množina večja, tako da bode podružnica v stanu v slučaju potrebe deščice po nizki ceni oddati svojim cenjenim članom. Deščice so lipove in lepo rezane in pride en komad na tri in pol vinarja, oziroma sto komadov na tri krome petdeset vinarjev. Kdor jih bode torej rabil, naj se oglasi pri

gosp. predsedniku podružnice. Tudi bode podružnica za nekatere člane naročila pri isti tovarni trietažne panji dunajske mere, ker pridejo tudi panji precej ceneje, če se jih več naroči. Če torej kdo izmed cenjenih udov želi take panji, naj takoj po izidu te „Čebelarjeve“ številke naznani gosp. predsedniku, ker se bo že koncem januarja naročilo.

Tajnik.

Nova cerkev pri Ceju. Tukajšnja čebelarska podružnica je imela v nedeljo dne 28. novembra 1909 svoj občni zbor, ki je bil precej dobro obiskan. Po pozdravu predsednikovem podala sta tajnik in blagajnik svoja letna poročila, iz katerih je razvidno, da je društvo prav skrbno delovalo. Volitve poverile so delovanje prejšnjim odbornikom. Udje so z veseljem pozdravili sklep, napraviti v Celju razstavo čebelarstva, in ker imamo nekaj čebelarjev mojstrov, bodo ti gotovo s čim primernim prispevali. Podatki za osrednji odbor so pokazali, da je v našem lepem kraju mnogo čebelarjev, a veliko jih ni pri nobenem društvu. Tu je naloga podružnice pridobiti tudi te v svoj krog; da je v slogi moč, velja tudi tu. Nato je v prav poljudnem govoru razpravljaval o čebelarstvu potovalni učitelj gospod Jurij Samec. Opomnim kratko le sledeče: Čebelarstvo je prevažna panoga kmetijstva iz dveh ozirov: 1. dá lep dobiček pri prodaji medu in voska, 2. čebele pripomorejo k razplojevanju mnogih rastlin, sosebno sadnega drevja. Čebelarja zadostilo in radostilo pa bo edinole močno ljudstvo na premičnem satovju. Letošnje čebelarsko leto je končano, gotovo je bil marsikdo iznenaden pri vzimljevanju; čebele bile so letos pri rojenju prepridne, in kdor je slabiča obdržal, imel je sedaj na jesen kupček čebel na praznem satovju. Pri nas je spomladna paša pač največ vredna in vsakdo ve, da mnogo delavcev več opravi ko malo, in da je treba takrat delo opravljati, ko je zato primeren čas; to velja tudi o čebelah. Ko je paša najbogatejša, takrat je treba močnih ljudstev. Čebelar bo pridnim delavkam pomagal z vstavljanjem izdelanega satja in umetnih sten. Rojem pa naj dá le začetnih satnic, ker pri njih je nagon dela, a to le prvi teden. Čebelarji pomnite torej dobro: Skrbite za močna ljudstva, zabranjujte preobilo rojenje, združujte roje. — Nadaljni razpravi sledile so važne opazke o prezimljenju. Vsemu temeljitemu razpravljanju sledili so navzoči s pravo vnemo, in gospod podavatelj je lahko zagotovljen, da je njegov pouk mnogo koristil. Po zborovanju razvil se je v gostilniški sobi gospoda Arliča v Socki prav prijateljski sestanek. Govorila se je marsikatera pametna beseda o čebelarstvu. Posebno prijaznega čebelarski podružnici izkazal se je gospod Arlič, vulgo Bolč. Tako je prav! Koliko lepih trenutkov se nudi dobrim gostilničarjem, da zamorejo za čebelarsko podružnico res uspešno delovati.

Henrik Karničnik.

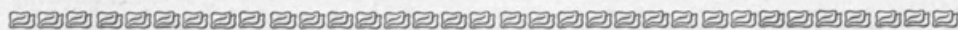
Občni zbor čebelarske podružnice za Savinjsko dolino se je vršil v nedeljo dne 5. decembra 1909 ob 1/2 4. uri popoldne v šoli v Grižah. Dasi je bilo vreme skrajno slabo, ker lilo je kakor iz škafa, vendar se je zbralo okoli 30 udov-čebelarjev. — Predsednik gosp. Černej prijazno pozdravi navzoče ter podá kratek pregled o celoletnem delovanju podružnice. Iz obširnega tajnikovega poročila smo posneli, da je štela podružnica 39 članov — gotovo lep začetek — ki so skupno pridelali okroglo 750 kg medu in

95 kg voska ter da so vzimili 165 premakljivih in 128 nepremakljivih panjev. Shodov je bilo v celem 10, katerih se je udeležilo okroglo 600 poslušalcev. Blagajnik nam naznani 5 K 80 h prebitka. Društvo hoče nabaviti svojim članom — če bode došlo še kaj podpor — nekaj brezplačnih panjev novejšega sistema. Pri volitvi odbora se je enoglasno potrdil stari odbor in sicer: Černej, Griže, predsednik; Žagar, Petrovče, podpredsednik; Pikel And., Spod. Ložnica pri Žalcu, blagajnik; Pečar, Sv. Pavel v Sav. dol., tajnik; Poteko in Jurhar, odbornika. Predsednik se po končanem zborovanju zahvali za zaupanje, omeni, da bi bilo dobro zopet sejati staro črno ajdo ter obljubi, da hoče v novo potrjeni odbor započeto delo tudi drugo leto z vsem navdušenjem in vnemo nadaljevati. Glavna želja pa nam bodi, da se število naših društvenikov drugo leto podvoji. Dal Bog!

Srečko Pečar, tajnik.

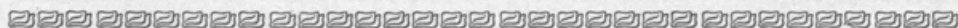
Sv. Trojica v Slov. goricah. Dne 5. decembra je imelo naše čebelarско društvo svoj redni občni zbor. Udeležilo se ga je še precejšnje število udov. Zanimalo je namreč vsakoga, kakšno je novo točilo, ki je bilo društvenikom na ogled razpostavljeno. Napravljeno je iz cinaste pločevine ter je prav dobro in praktično sestavljeno. Cena mu je 15 K in se lahko vsakčas naroči pri tukajšnjem kleparju Mat. Jančarju. Naše društvenike je delo povprek jako zadovoljilo. Tudi cena je solidna. — Tajnik poda letno poročilo. Iz njega posnemamo, da je imelo društvo lanskega leta le 17 udov. Ti so oskrbovali čez poletje 195 panjev. Prezimili so jih 139. Medu so pridelali približno 552 kg in 27 kg voska. Paša je bila srednja: spomladi in jeseni dobra, poleti slabša, ker je pritiskala huda suša. Letno poročilo kaže 84 K 52 h dohodkov in 53 K 29 h stroškov. Preostaja torej 31 K 23 h. Društvo si je nabavilo dve novi točili, ki sta društvenikom v porabo na razpolago. Končno nam je društveni odbornik gosp. Matevž Fras še povedal nekaj zanimivosti o svoji ameriški matici ter o čebelni starosti. Dokazal nam je, da žive čebele spomladi mnogo dalje, kakor se navadno misli. Pa tudi mi bi radi še nekaj časa svojim čebelam gospodarili, zato smo se zdravili z nekaj litri „Mlinaričevega“.

Josip Klemenčič, tajnik.

Listnica uredništva.

Urednik se tem potom vsestransko prisrčno zahvaljuje za obilna božična in novoletna voščila. Presrečen bi bil, ako bi se vsa ta prijateljska voščila uresničila, ali skromen kakor je, je tudi z malim zadovoljen. Povsem pa naj se uresniči želja onega prijatelja, ki je med drugim pisal: „— — — ino povrh Ti Bog daj obilno dobrih čebelarških sotrudnikov!“

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

50 praznih kranjskih panjev malo rabljenih in **mizarski stol**, vse prav poceni

proda radi selitve **Frančišek Valenčič**, čebelar v Ljubljani, Zelena Jama št. 127.

Občni zbor Kranjske čebelarске zadruga

registr. zadruga z omejenim jamstvom

sklicuje se na 23. januarja 1910 ob 2. uri popoldne v pisarno tovarne testenin v Ilirski Bistrici z dnevnim redom po § 26 zadrughnih pravil. — Letni račun leži na vpogled od 14. januarja 1910 v označeni pisarni. —

Ilirska Bistrica, dne 3. decembra 1909.

Načelstvo.

Kranjska čebelarска zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med garantirano čist, v 5 kg dežicah po K 8.50 franko, v 25 kg dežah po K 1.50 kilogram.

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4.50, zabojček s 3 1/2 kg vsebine za K 16.—

Pri večjem odjemu znižane cene.

poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4.—

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vosek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja:

1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

????

Dopisnico na

I. avstrijsko - šlezjsko zalogo čebelarских potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastonj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilješko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega **trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke** in **priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike** in **napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže** itd. in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom vprihodnje tudi jaz dobival blago od te tvrdke.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravištvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarско društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.